

L'escenari de llauna Una al·lota i un moix

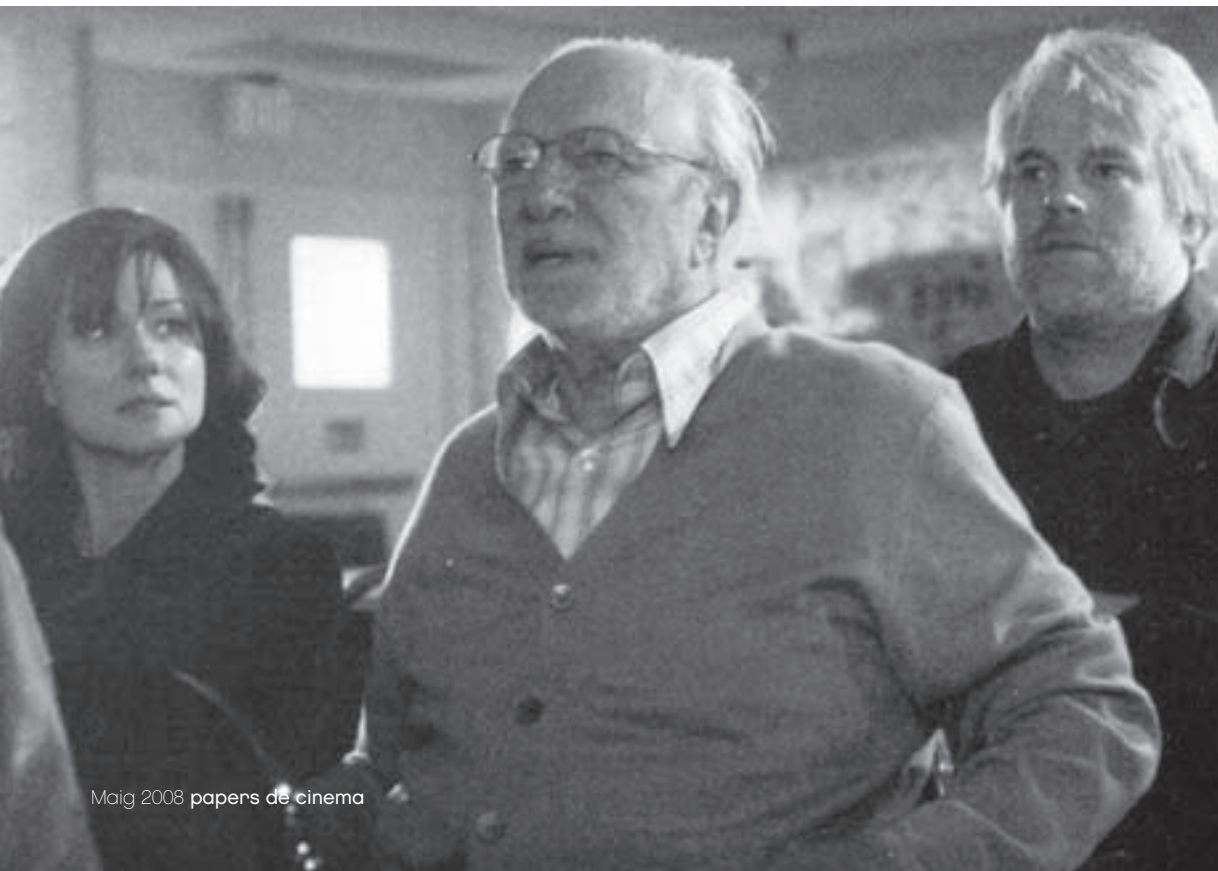
Francesc M. Rotger

Entre les pel·lícules que aquests dies hem pogut veure, relacionades més o menys directament amb el teatre, una em crida particularment l'atenció. És l'excel·lent *La familia Savages* (*The Savages*), de Tamara Jenkins. Curiosament, és un guió original (també de Jenkins), és a dir, no es tracta de cap adaptació d'una peça dramàtica. En canvi, la seva protagonista femenina, Wendy (Laura Linney) és una autora de teatre; sense gaire èxit, sembla. Pel que fa al protagonista masculí, el seu germà, Jon (Philip Seymour Hoffman; extraordinari, com sempre), és un professor universitari. Segons la sinopsi oficial (tradueix del castellà), "escriu llibres sobre temes esotèrics". Bé, això no és del tot cert, a no ser que el teatre contemporani entri dins la mateixa consideració que l'alquímia, la bruixeria i els platets volants (la qual cosa també és possible). Perquè, de fet, Jon Savage escriu un llibre sobre Bertolt Brecht. Fins i tot surt a una de les seves classes explicant què és això del distanciament.

La família Savages és una història tendra, divertida a estones i també emocionant, realitzada amb intel·ligència i amb sensibilitat i a la qual, probablement, ens sentim retratats tots aquells que tenim germans i/o germanes (cosa de cada vegada menys comú, a les noves generacions, a les quals el fill únic és fet habitual). A les "notes de producció", a la fulla blanca i blava que et distribueixen als cinemes Renoir (un complement molt útil), la guionista i directora diu que veu Wendy i Jon com si fossin Han-

sel i Gretel, els personatges dels contes de fades. De fet, els seus noms són gairebé els mateixos dels germans Darling de l'obra de teatre (i pel·lícula) *Peter Pan*, només que ell és "John", amb hac, i no "Jon", diminutiu de "Jonathan" ("Jon" es també com diuen en basc "Joan", o sigui, "John"). Els Darling eren de fet tres. Però Geraldine McCaughrean, l'autora de *Peter Pan de vermell escarlata*, la continuació "oficial" de la història creada per James M. Barrie, fa que Michael, el petit, mori a la Primera Guerra Mundial. Encara més curiositats: recordau que "Darling", expressió molt utilitzada pels britànics quan et conviden a prendre el té, vol dir alguna cosa així com "estimat", "encant", etcètera. I "savage" sona tot el contrari. Wendy Savage té un moix i una planta que adora: els altres éssers vius són també importants a aquesta pel·lícula. I a la seva obra de teatre, un adolescent es posa, sense més ni més, a volar.

Si a l'abril parlàvem aquí mateix de Joana la Boja, ja que era germana de Caterina d'Aragó, personatge de la pel·lícula *Las hermanas Bolena*, ara recordarem que fou un drama del segle XIX de Manuel Tamayo y Baus el punt de partida tant de *Juana la Loca*, de Vicente Aranda, com de la mítica i nacionalcatòlica *Locura de amor*, de Juan de Orduña, amb la "nostra" Sara Montiel. Ara una companyia mallorquina, Morgana Teatre, ha tornat aquesta història als seus orígens escènics, si bé amb el títol, també, de *Juana la Loca*; sens dubte, més clar per al públic actual. ■

*La familia
Savages*